

આત્મ સં. ૭૮ (ચાલુ), વીર સં. ૨૫૦૦
વિ. સં. ૨૦૩૦ વૈશાખ

મા પમાયણ ।

અહીંપંચેન્દિયત્તં પિ સે લહે, ઉત્તમધમ્મસુદ્ધં હુ દુલ્લહા ।
કુતિત્થિનિસેવણે જણે, સમય ગોચમ ! મા પમાયણ ॥

પાંચે ઈન્દ્રિયો પરિપૂર્ણ પ્રાપ્ત કરવા છતાં પણ ધર્મનું શ્રવણ
પ્રાપ્ત કરવું કઠિન છે. ઘણા મનુષ્યો પાખંડી શુરુઓની સેવા કરતા
રહે છે. હે ગૌતમ ! ક્ષણ માત્ર પણ પ્રમાદ ન કર.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૭૧]

મ : ૧૯૭૪

[અંક : ૭

અ * નુ * ક * મ * શિ * ડા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	શુભેહિ સાહ અશુભેહિસાહ	...	૬૫
૨.	અથ યોગનિષ્ઠ આચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિજીનો એક મહત્વનો પત્ર	...	૬૬
૩.	મુંગા જીવોના શ્રાપ	...	૭૦
૪.	પાપનો ડંખ	...	૭૨
૫.	જૈન સમાચાર	...	૭૮

-: આ મંત્ર જુ :-

માન્યવર સભાસદ અંધુઓ તથા સભાસદ બહેનો,

આ સભાનો ૭૮ મો વાર્ષિક ઉત્સવ સંવત ૨૦૩૦ ના જેઠ શુદ્ધ ૨ ગુરુવાર તા. ૨૨-૫-૭૪ ના રોજ ઉજવવામાં આવશે આ પ્રસંગે શેઠશ્રી મૂળચંદ નથુભઈ તેમજ સ્વ. વોરા હઠીચંદ ઝવેરભાઈ તથા તેમના ધર્મપત્ની હે-કોરબહેને આપના આજ વડે આ સભાના લાઈબ્રેરી હોલમાં સવારે ૬-૩૦ કલાકે પૂજા ભણાવવામાં આવશે; તેા માંગલિક પ્રસંગે આપ સૌ પધારશો.

લી. સેવક,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સમા
ખારગેઈ
ભાવનગર
તા. ૧૫-૪-૭૪

અઃવજી ઝવેરભાઈ શાહ
હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
કાન્તિલાલ જગજીવન દાશી
માનદ મંત્રીઓ.

..... સ મ અ ચાર - સાર

શ્રી વર્ધમાન કો-ઓપરેટીવ બેન્ક લી. ભાવનગરનું મંગળ ઉદ્ઘાટન તારીખ ૮-૫-'૭૪ના રોજ ગુજરાતની સહકારી પ્રવૃત્તિઓના પ્રણેતા શ્રી વીઠ્ઠલભાઈ અમીનને હસ્તે થયું હતું. સમારંભના પ્રમુખ સ્થાનેથી શેઠ શ્રી ભેગીલાલ મગનલાલ શાહે બેન્કની પ્રગતિ માટે શુભેચ્છા પાઠવી હતી. અતિથિ વિશેષ પદેથી યુવાન ઉદ્યોગપતિ શ્રી જસુભઈ પ્ર. મહેતાએ બેન્કને આવકાર આપી સૌને આ કામમાં રસ લેવા જણાવ્યું હતું. આ પ્રસંગે નગરપતિ શ્રી નગીનભાઈ શાહ વર્ધ. કો. બેન્કના મેનેજિંગ ડીરેક્ટર શ્રી વાડીલાલ ગધી તથા અન્ય ડાયરેક્ટરો શ્રી મનમોહન તંબોળી વગેરેએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યા હતા. ડાયરેક્ટર શ્રી મનહરભાઈ શેઠે આભાર વિધિ કરી હતી.

સભાના નવા પેદૂન

શ્રી દીપચંદ સવરાજ ગાડી

બી. એસ. સી. એલ. એલ. બી. બાર-એટ-લો

નો ટૂંકા જીવન પરિચય

દૃઢ અને નિર્ણયાત્મક શક્તિનો જ્ઞેનામાં સતત પ્રવાહ વહી રહ્યો છે એવા શ્રી. દીપચંદ સવરાજ ગાડીનો જન્મ સૌરાષ્ટ્રના પડધરી ગામે જૈન કુટુંબમાં શ્રી સવરાજ જીવરાજ ગાડીને ત્યાં તા. ૨૫-૪-૧૯૧૭ ના દિવસે થયો હતો. તેમની માતાનું નામ કપૂરબહેન અને લઘુઅંધુનું નામ ચીમનલાલ. આ કુટુંબ દાન-દયા-ધર્માદિ સંસ્કારોથી રંગાયેલું એટલે આ બધા ગુણો શ્રી. દીપચંદસાહેબમાં સહજ રીતે પ્રાપ્ત થયા છે.

માત્ર ચાર વર્ષની વયે શ્રી. દીપચંદસાહેબના પિતાશ્રીનું દુઃખદ અવસાન થયું અને ત્યાર પછી તેમનો ઉછેર તેમના દાદાની દેખરેખ નીચે થયો. આર્થિક પરિસ્થિતિ સામાન્ય પ્રકારની હતી. ગરીબી કડવી અને તિસ્કાર પાત્ર લાગે પરંતુ જેમ કાળામાં કાળી ભોંયમાંજ સુંદર ફૂલ ઉત્પન્ન થાય છે તેમ ગરીબાઈમાં માનવીના હૃદયમાં અપૂર્વ હિંમત આવે છે, તેની શુદ્ધિ તીવ્રજ અને છે, દીર્ઘદષ્ટિ

પ્રાપ્ત થાય છે અને ગરીબાઈને જે સહિષ્ણુતાથી સહી લેવામાં આવે તો એવો માનવી મહાન બની શકે છે તે પ્રત્યક્ષ રીતે શ્રી. દીપચંદસાહેબના જીવન પરથી જોઈ શકાય છે.

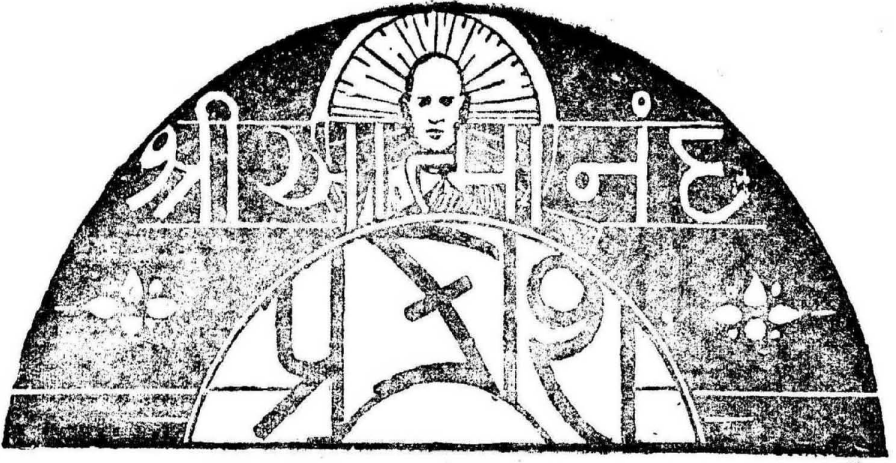
શ્રી. દીપચંદસાહેબનું પ્રારંભિક શિક્ષણ પડધરીમાં જ થયું. અંગ્રેજી છ ધોરણના અભ્યાસ પછી તેઓ વાંકાનેરની હાઈસ્કૂલમાં દાખલ થયા અને મેટ્રીકની પરીક્ષા ઉચ્ચકક્ષાએ પાસ કરી. મૂળથી જ તેઓ સ્વાલંબી એટલે મેટ્રીક પસાર કરી તેઓ લાવનગરની શામળદાસ કોલેજમાં દાખલ થયા અને શિક્ષણખર્ચની રકમ જતે કમાઈ બે વર્ષ સુધી અભ્યાસ કર્યો. તે પછી મુંબઈ આવી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં હાઈ પેઈંગ વિદ્યાર્થી તરીકે દાખલ થઈ રોયલ ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ સાઈન્સમાં અભ્યાસ કરવા લાગ્યા. આમ સંસ્થાનું ઋણ પોતાના માથે ચડે એ પણ તેમને ગમતી વાત ન હતી એટલે વિદ્યાલયમાંથી છૂટા થઈ સ્વતંત્ર કમાણી કરતાં કરતાં તેઓ બી. એસ. સી. થયા. તે પછી એલ. એલ. બી. ની પરીક્ષા પસાર કરી તેઓ ધારાશાસ્ત્રી થયા. તીક્ષ્ણ બુદ્ધિ, અનોખી પ્રતિભા અને સહૃદયતાના કારણે એડવોકેટ તરીકે તેઓ ટૂંક વખતમાં ઝળઝળી ગઈયાં. મુંબઈમાં મકાનો અને જમીનની લે-વેચમાં તેઓ વધુ અને વધુ રસ લેવા લાગ્યા અને પછી તો આ ધંધામાં અંપલાવ્યું. આ ધંધામાં તેમને ભારે સફળતા પ્રાપ્ત થઈ અને આજે તો આ ધંધામાં તેમની ગણતરી આ વિષયના નિણ્ણાત તરીકે થાય છે. અનેક કંપનીઓ, સંસ્થાઓ અને મહાનુભાવો તેમની પાસેથી આ ધંધાને અંગે માર્ગદર્શન લે છે. ઇ. સ. ૧૯૬૧ માં તેઓ ઇંગ્લેંડ જઈ બાર-એટ-લો થઈ આવ્યા.

તેમના પ્રથમ પત્ની શ્રી. રશ્મિબેન બહેનથી તેમને રશ્મિકાંત અને હસમુખભાઈ નામે બે પુત્રો છે. શ્રી રશ્મિકાંતભાઈએ લંડનમાં રહી ડોક્ટરી ઉચ્ચ કક્ષાની પરીક્ષાઓ પસાર કરી છે અને હાલ ત્યાંની એક નામાકિંત હોસ્પિટલમાં પોતાના વિશાળ જ્ઞાનનો લાભ આપે છે. શ્રી હસમુખભાઈ ધારાશાસ્ત્રી છે અને સોલીસીટરની પરીક્ષા પસાર કરી છે. તેમના દ્વિતીય-પત્ની શ્રી. વિદ્યાબહેન એક સુપ્રસિદ્ધ શિક્ષણશાસ્ત્રી છે. તેઓ ખી. એ. એલ. ખી. ખી. ઇ. ડી. આર-એટ-લો છે અને ડેળવણી ક્ષેત્રમાં અપૂર્વ રસ ધરાવે છે.

શ્રી. દીપચંદભાઈ પાસે વિપુલ ધન હોવા છતાં પોતે એ ધનનાં માલિક બનવાને બદલે ટ્રસ્ટી બની વહીવટ કરે છે. દીન દુઃખીઓને શુભ રીતે તેઓ સહાય કરે છે. તેઓ તેમજ તેમનો સમગ્ર પરિવાર અનન્ય શિક્ષણપ્રેમી છે. શિક્ષણના ક્ષેત્રે શ્રી. દીપચંદભાઈએ અપૂર્વ દાન કર્યું છે. તેમની જન્મભૂમિ પડધરીમાં તેમના શ્વર્ગસ્થ પિતાશ્રીના સ્મરણાર્થે 'સવરાજ જીવરાજ ગાર્ડી' કન્યા મહાવિદ્યાલય' ચાલે છે. તેમના માતૃશ્રીનું નામ જોડી શ્રી. કપૂરબેન જૈન પાઠશાળા ચાલે છે તેમજ પડધરીની આબુખાબુના ગામડાઓમાં પ્રાથમિક શાળાઓ માટે અનેક મકાનો બંધાવી આપેલ છે. ઘાટકોપરમાં તેમના માતૃશ્રીની યાદગીરીમાં ધનજી દેવશી રાષ્ટ્રીય શાળામાં એક સભાગૃહ બંધાવી આપેલ છે. મુંબઈમાં રાલતી ગાર્ડી હાઇસ્કૂલમાં તેઓ તેમજ તેમના સુરીલ પત્ની શ્રી. વિદ્યાબહેન તન-મન-ધનપૂર્વક રસ લે છે. મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં તેમના કુટુંબની અનેક વ્યક્તિઓ પેટ્રન થયેલ છે અને વિદ્યાલયની સંસ્થામાં તેમના અનેક સ્કોલરો ભણી શકે તેવી સુવ્યવસ્થિત વ્યવસ્થા પણ કરેલ છે. શ્રી. ગોકલદાસ ડાહ્યાભાઈ શાહ વિશાશ્રીમાળી વણિક વિદ્યોત્તેજક, જામનગર તેમજ અન્ય અનેક ધાર્મિક, શૈક્ષણિક અને સામાજિક ક્ષેત્રે કામ કરતી સંસ્થાઓમાં તેઓ ટ્રસ્ટી છે અને પોતાની સેવાનો લાભ આપે છે.

અખિલ ભારતીય જૈન શ્રવેતાગૃપર કોન્ફરન્સનું નાવ તોફાનના વમળમાં અટવાઈ ગયેલું અને પ્રયત્નો છતાં છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી તેનું અધિવેશન મળી શકતું ન હતું. શ્રી. દીપચંદભાઈને ડેળવણી પ્રત્યેની ઉદાર અભિરૂચી, શાસન અને સમાજના કાર્યો અંગેની જોડી સમજ અને ધગશ તેમજ સેવા ક્ષેત્રે તેઓશ્રીની પ્રસરેલી સુવાસથી, ઇ. સ. ૧૯૭૩ના માર્ચ માસમાં ભરાયેલ કોન્ફરન્સના ૨૩મા અમૃત મહોત્સવ અધિવેશનમાં પ્રમુખ તરીકે તેમની વરણી થઈ અને કોન્ફરન્સરૂપી નાવને તોફાનના વંદોળમાંથી બહાર લાવી તેને સક્રિય અને સફળ બનાવવાનું માન તેમના ફાળે જાય છે. શ્રી. વર્ધમાન કો. ઓપરેટીવ બેંકની સ્થાપના અને વિકાસમાં તેમનો મહત્વનો ફાળો છે. ઓછામાં ઓછું બોલવું અને વધુમાં વધુ કાર્ય કરી બતાવવું એ તેમના જીવનનો મુદ્રાલેખ છે.

આવા ઉદાર ચરિત, સેવાભાવી અને સૌજન્યશીલ શ્રી. દીપચંદભાઈ ગાર્ડીને પેટ્રન તરીકે મેળવવા બદલ આ સભા આનંદ અને ગૌરવ અનુભવે છે અને તેઓ શ્રી તન્દુરસ્તભયુ દીર્ઘ જીવન પ્રાપ્ત કરે તેમજ તેમના હાથે માનવસેવાના અનેક સત્કાર્યો ઉત્તરોત્તર થતા રહે એવી હાર્દિક અભિલાષા પ્રગટ કરીએ છીએ.

વર્ષ : ૭૧] વિ. સં. ૨૦૩૦ વૈશાખ

..

ઈ. સ ૧૯૭૧ મે [અંક : ૭

ગુણેદિ સાહુ અગુણેદિડસાહુ ।
 ગિણ્દાહિ સાહુ ગુણ મુશ્વડસાહુ ।
 ત્રિશગિયા અપ્પગમપ્પણ' ।
 જો રાગદોસેદિ' સમો સ પુજો ॥

શુણેા વડે સાધુ કહેવાય છે, અવશુણેા વડે અસાધુ
 થવાય છે, માટે સારા શુણેાને શ્રદ્ધા કર, નહારા અવશુણેાને
 તજી દે. એ રીતે જે પોતે પોતાની જાતને વિવિધ રીતે બોધ
 આપે છે તથા રાગના પ્રસંગે વા દ્વેષના પ્રસંગે બરાબર
 સમભાવ રાખે છે તેને પૂજ્ય કહેવો.

“મહાવીર વાણી”

—૨૫૨

સ્વ. યોગનિષ્ઠ આચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિજીનો એક મહત્વનો પત્ર

સંપાદકીય નોંધ :-

લેખક : મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા

સ્વ. યોગનિષ્ઠ આચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિજીની ૪૯ મી સ્વર્ગારોહણ તિથિ જેઠ વદિ ૩ તા. ૮-૧-૧૯૭૪ના આવે છે અને તે પ્રસંગે શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ દ્વારા મુંબઈમાં પૂ. પં.યાસ શ્રી પદ્મસાગરજી મહારાજ સાહેબની નિશ્રામાં સદ્ગત આચાર્યશ્રીના ગુણાનુવાદનો એક સમારંભ ઉજવાશે. સદ્ગત આચાર્ય મહારાજશ્રીને જે પત્ર અહિં છાપવામાં આવ્યો છે તે આજથી ૬૩ વર્ષ પહેલાંનો છે, છતાં એ સમયે આ પત્રની જે મહત્વતા હતી તે કરતાં જૈન સમાજ માટે વર્તમાન કાળે આ પત્રની મહત્વતા અનેક ગણી વધારે છે આ પત્રમાં જણાવવામાં આવ્યું છે તેમ આ દુનિયામાં મતભેદ તો હોય છે પણ મતભેદનો અપેક્ષાએ અન્ત લાવી શકાય છે. વિવેક-બુદ્ધિથી મતભેદ ટાળવા જોઈએ. મતભેદના કારણે સમાજમાં કલેશના આંદોલનો ન પ્રગટવા જોઈએ. આચાર્યશ્રીએ એક મહત્વની વાત કરતાં પત્રમાં સાચું જ કહ્યું છે કે : “મતભેદ પરાવનારા મરુઘેા શાંતિના સામ્રાજ્યમાં રાક્ષસનું આચરણ કરે છે.”

આચાર્યશ્રીએ પ્રસ્તુત પત્ર મુંબઈથી, તે વખતના જૈન સમાજના અગ્રગણ્ય નેતા સ્વ. શ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ શેઠને અમદાવાદ લખેલ છે (અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મુંબઈ તરફથી સં. ૧૯૭૩માં આચાર્યશ્રીના પ્રગટ થયેલ ગ્રંથ ‘ધાર્મિક ગદ્ય સંગ્રહ’માં પ્રસ્તુત પત્ર છાપવામાં આવેલ છે) પત્રની શરૂઆતમાં જ આચાર્યશ્રીએ લખેલું છે કે : “સાધુઓમાં પડેલા બેમતનો શ્રાવકોથી નિવેડો લાવી શકાય નહિ. પરંતુ જો કે.ઈ રીતે તમારા જેવા સુશ્રાવકોથી સાધુ વર્ગમાં પડેલા ભેદનું સમાધાન થતું હોય તો બહુ સારું.” આ ઉલ્લેખ ઘણી ઘણી વાતો કહી જાય છે. આજથી પાંસઠ વર્ષ પહેલાં પણ આપણા શ્રમણસંઘમાં કેવી સ્થિતિ પરિવર્તી હતી તેનો સરસ ચિતાર આ વાતમાંથી આવી શકે છે. વર્તમાનકાળે પણ સ્વેતાંબર શ્રમણ સંઘમાં આ જ રામાયણ જોવાની મળે છે. એ વખત કરતાં પણ વર્તમાનકાળે શ્રમણસંઘમાં પરિવર્તી રહેલી પરિસ્થિતિ વધુ દુઃખદ અને વધુ બેદર્શનક છે. આવા પ્રસંગે શ્રાવકોનું કર્તવ્ય શું?

એ વિષે પણ આચાર્યશ્રીએ સરસ ટકોર કરી છે.

ગંભીર બિમારી આવે ત્યારે એવા દર્દીને સારવાર અથે આપણે હોસ્પિટલમાં મૂકીએ છીએ. એવા પ્રસંગે આપણે દર્દીનો તિરસ્કાર નથી કરતાં પરંતુ તેના પ્રત્યે ઉલટી વધુ સહાનુભૂત દાખવીએ છીએ. આચાર્યશ્રીએ પત્રમાં આવી વાત કહીને ઉમેર્યું છે : “એક દર્દીના સંસર્ગથી અન્યને રોગનો ચેપ લાગે એવું જો ધારવામાં આવે તો તે ઠીક છે, પણ ડોક્ટરોએ અન્ય મનુષ્યોને જણાવવું જોઈએ કે અમુક રોગીનો સંસર્ગ ન કરવો, પણ રોગીના ચેપના લીધે પ્રયોજન વિનાની અને ઘણા-એને હરકત કરનારી એવી નકામી ધાંધલ કરવાની પ્રવૃત્તિ કોઈ રીતે પ્રશંસવા યોગ્ય ગણી શકાય નહિ.”

ભગવાન મહાવીરની પચીસોમી નિર્વાણ જયંતી ઉજવણીની બાબતમાં સ્વેતાંબર સંપ્રદાયના સંધુ-ઓમાં ભારે મતભેદ પ્રવર્તે છે. મોટો ભાગ આમ જયંતી ઉજવાય છે તેની તરફેણમાં છે, તો નાનો એવો ભાગ તેનાથી વિરુદ્ધ પણ છે. આવા

વિરોધીઓને આચાર્ય બુદ્ધિસાગરજીના શબ્દોમાં કહી શકાય કે આવી નકામી ધાંધલ કરવાની પ્રવૃત્તિ કોઈ રીતે પ્રશંસવા યોગ્ય ગણી શકાય નહીં. પ્રસ્તુત પત્રનો મર્મ આપણા સાધુ ભગવંતો અને શ્રાવકો સમજે અને તે મુજબ વર્તે એજ આ પત્ર પ્રગટ કરવા પાછળનો એજ હેતુ છે. શાસનદેવ સૌને સદ્બુદ્ધિ આપે એજ અભ્યર્થના !

સંપાદક.

આચાર્યશ્રીનો પત્ર

સં. ૧૬૬૭ વૈશાખ શુદ્ધ ૧
મુ'બઈ.

શ્રી અમદાવાદ મધ્યે સુશ્રાવક શેઠ લાલભાઈ
દલપતભાઈ યોગ્ય ધર્મલાભ :-

વિશેષ અત્ર શાન્તિઃ તત્રાસ્તુ. જૈન કૌમમાં હાલ જે ચર્ચા ચાલે છે તેનાથી ભાવિષ્યમાં શી સ્થિતિ થશે તે કળી શકાતું નથી.

તમો અમને મુ'બઈ ચૈત્ર માસમાં મળ્યા હતા ત્યારે કહ્યું હતું કે સાધુઓમાં પડેલા બે મતનો શ્રાવકોથી નિવેડો લાવી શકાય નહિ. પરંતુ જો કોઈ રીતે તમારા જેવા સુશ્રાવકોથી સધુ વર્ગમાં પડેલા ભેદનું સમાધાન થતું હોય તો બહુ સારૂ. આપણી વચ્ચે જે વાતચિત થઈ તે આધારે જોતાં મારે હાલ બંને તે રીતે સમાધાન કરાવવા પ્રયત્ન કરવો ઇત્યાદિ વિચારો પર હું આવું છું. તથાપિ કેટલાક સંયોગો સાનુકુલ ન હોવાથી મારાથી મારા વિચારો પ્રમાણે પ્રવર્તી શકાશે નહિ એમ લાગે છે. અહંત્વથી કઠાગ્રહ કરીને હાલ જે બંને પક્ષકારો અનુચિત પ્રવૃત્તિ કરે છે તેથી જૈન સંઘમાં અનેક મનુષ્યો કર્મ બાંધશે. જેઓની શક્તિ છે તેઓ હાલ સ્વશક્તિ પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરીને જૈનશાસનની સેવા બખવી શકતા નથી. અને આવી બાબતોમાં પડવાથી લાભ તથા આત્મહિત અવગોઠાતું નથી. તથા મારી ઉપયુક્ત બાબતમાં ઉપેક્ષા દેખીને બંને પક્ષ તરફના લોકો

ગમે તે માની લે છે તો પણ મારે તો પણ મારા વિચારોને અવલંબીને ચાલવાનું છે મારાથી બંને ત્યાંસુધી કોઈને હરકત ન થાઓ એમ ઇચ્છું છું. જૈનાગમોના અનુસારે સત્યનો ઉપદેશ દેવો અને જૈનાગમોથી વિરુદ્ધ કોઈનું મંતવ્ય હોય તો તે ન માનવું અને જૈન શાસનની ઉન્નતિ અર્થે જે યોગ્ય લાગે તે શુભ પ્રવૃત્તિ કરવી એમ મને ઠીક લાગે છે. જૈનાગમોના આધારે ઉપદેશ દેવો અને બંને ત્યાંસુધી જૈન સંઘમાં કલેશની ઉદ્ભવના ન થાય એવી રીતે ધર્મપ્રવૃત્તિ કરવી એમ મારું મનતવ્ય છે. તમો જૈન સંઘમાં શાન્તિ વર્તે એવા હાલમાં જ ઉપાયો લેશો તો ભવિષ્યમાં જૈન સંઘને અનિષ્ટ પરિણામ ભોગવવું પડશે નહિ. અહંકાર ત્યાગ અને સમયરૂચકતા એ બે ગુણોને લક્ષ્યમાં રાખીને જૈન ધર્મના આગેવાનો હાલ પ્રવૃત્તિ કરશે તો જૈન શાસનની શોભામાં વધારો થશે. જૈન ધર્મના પ્રવર્તકોએ દીર્ઘ દ્રષ્ટિ અને સમય સૂચકતા વાપરીને જૈન શાસનની ઉન્નતિમાં ભાગ લેવો જોઈએ. જૈન સંઘમાં સામાન્ય જે કલેશની ઉદ્ભવના ચાલે છે તેની સામા આંખ મીચામણું કરીને આગેવાનો બેસી રહેશે તો બે કાચડાની ભડાઈથી જેમ આખા વનનો અને તેમાં રહેનાર પ્રાણીઓનો નાશ થયો એમ જૈન સંઘમાં પણ તેનાથી કિચિત હાનિ પ્રાપ્ત થઈ શકશે. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકારૂપ જૈન સંઘ પાંચમા આરાના છેડા સુધી પ્રવર્તવાનો છે. જૈન શાસનમાં કોઈ પન્થ હોયો કરવા મારશે તો તે ચાલનાર નથી, સત્યના બળથી અસત્યનો નાશ થાય છે. ભિન્ન ભિન્ન સંઘાડાના સાધુઓમાં બે સંપ હશે તો તેઓના સામું કોઈનાથી જોડ શકાશે નહિ. જૈન ધર્મની રીતિએ જે ચાલશે તે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકશે, કેટલાક ઉછાંછળા લેખકોથી જૈનોના મનમાં અસદ્ વિચારોની અસર થાય છે. જુનો અને નવો એ બે જમાનાને ઓળખી જૈનાગમોને બાધા ન આવે તે પ્રમાણે ચતુર્વિધ સંઘ પ્રવૃત્તિ કરે તો ખરેખર જૈન ધર્મની ઉન્નતિ થયા વિના

એક મહત્વનો પત્ર

૬૭

રહે નહિ. કેળવાયેલાઓએ જૈન શાસ્ત્ર સંબંધી ઘણું બધું જોઈએ. સામાન્ય મતભેદોને દૂર કરીને એક બીજાની સાથે પ્રેમધારીને પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. પ્રતિપાદક શૈલીથી જૈન લેખકોએ લેખો લખવા જોઈએ. જો કે તેમાં પણ કંઈ એકાન્તે કહેવાનું નથી.

દુનિયામાં મતભેદ હોય છે. પરસ્પર એક બીજાના વિચારોમાં પણ મતભેદ પડે છે પણ મત ભેદને અપેક્ષાએ અંત લાવી શકાય છે. મતભેદના વિચારોનું સંપેક્ષનયદ્વાદથી સમાધાન લાવી શકાય છે. વિવેક બુદ્ધિથી મતભેદ ટાળવા જોઈએ. પણ મતભેદથી સ્થૂક જગતમાં કદેશના આન્દોલનો ન પ્રગટે એવો હૃદયમાં આદ્ય લાવવામાં આવે તો કદાચહીનો અંત આવી જાય. જેઓને નયોની અપેક્ષાએ આગમોના આધારે વિવેક બુદ્ધિ પ્રગટી હોય છે તેઓ મતભેદથી સ્થૂક જગતમાં યુદ્ધ દેવને આમત્રણ કરતા નથી. મતભેદથી પરસ્પર મળેલાં અંતઃકરણ બુદ્ધિ થાય છે અને જે આંખમાં પ્રેમ હોય છે તે આંખમાં દ્રેષ પ્રકટે છે. એક જિનાજ્ઞાની સાંકળે બંધાયેલા સંઘમાં મહાન ભેદ પ્રકટે છે. મતભેદથી રુરુ અને ભકતનાં હૃદય બુદ્ધિ પડે છે. મતભેદ પડાવનારા મનુષ્યો શાંતિના સામ્રાજ્યમાં રાક્ષસનું આચરણ આવરે છે. મતભેદ ગમે તેટલા પડે વા કેઈ પડાવે તો પણ જેઓની સ્વાદ્વાદ દષ્ટિ થઈ હોય છે તેઓ તો નયોની અપેક્ષાએ સર્વમાંથી સત્ય બુદ્ધિ છે. હલાહલને પણ જે અમૃત રૂપે પરિણુમાવી શકે છે તે સામાન્ય બાળતને શુભ રૂપે પરિણુમાવે તેમાં શુ આશ્ચર્ય? તદ્વત તેઓ નિઃશયુતને પણ સમ્યક્શુત રૂપે પરિણુમાવી શકે છે તેઓને મતભેદ પક્ષપાતની કંઈ અસર થઈ શકતી નથી. મનુષ્યો સ્વાદ્વાદ દષ્ટિથી સઘળું વિદ્વાકે તો મતભેદોને સહેજે દૂર કરી શકે, વા મતભેદ યુદ્ધ અખરે નહિ. જેઓના મનમાં રાગદ્રેષનો નાશ કરવાની ઇચ્છા વર્તે છે તેઓ મતભેદના પક્ષપાતમાં પડીને પોતાના આત્માનું તથા અન્યોનું અકલ્યાણ કરવા પ્રયત્ન

કરતા નથી. આ જગતમાંથી સર્વથા સર્વદા સર્વમાં મતભેદ ન પડે એમ તો કદી બની શકે નહિ. મતભેદથી મગજ તપાવીને કરુણા અને મૈત્રીભાવને દેશવટો. આપીને અન્ય મનુષ્યોનું અશુભ તો કદી ઇચ્છવું જોઈએ નહિ. જૈનાગમો ઉદારભાવ શિખવે છે અને ઉદારભાવ રાખવાનું કહે છે તથા મત-સહિષ્ણુતાને ક્ષમાના પાઠ તરીકે જણાવીને તેને આચારમાં મૂકવાનું કહે છે. પરંતુ તેથી એમ ન સમજવું કે સર્વોપદેશ દેવાનું કાર્ય બંધ કરી દેવું. આગમોમાં કથેલી અપેક્ષાઓને ધ્યાનમાં રાખીને જૈનશાસનના સેવક બનીને આખી દુનિયા આગળ સત્ય ધર્મ ધરવામાં જે દુઃખો આવી પડે તે સહેવાં અને જગતને ઉદારભાવ તથા મત સહિષ્ણુતાને પાઠ શીખવવો અને આગળ વધવું. અજ્ઞાન મનુષ્યોની અનુપયોગી ધાંધલથી સુસ મનુષ્યોએ સત્યમાર્ગનો પરિહાર કરી અસત્ય માર્ગમાં, પગલું ન દેવું જોઈએ. પક્ષાપક્ષીમાં અસત્ય અને બીનઉપયોગી ધાંધલ ચાલતી હોય છે અને તેનું પ્રાજ્ઞવ્ય વધીને અન્યોને આડે મારે દોરવાનું રૂપ લે છે ત્યારે અપેક્ષા શૈલીને બાળુનારા સુસ મનુષ્યો સત્યને હૃદયમાં રાખીને સત્યનો જય ઇચ્છે છે અને આબુઆબુના સાનુકૂળ સર્વોગો કે જે વડે સમાધાન થાય તેવું નથી જોતા તો તત્સમયે તટસ્થ જેવી દશા ધારણ કરે છે અને સત્યને અપેક્ષાએ જણાવે છે તેવા સમયમાં તેઓને ઘણું સહેવું પડે છે અને તેવી દશામાં આત્મમજળ કેટલું છે તેની ખરેખરી કસોટી થાય છે. મતભેદને નિવૃત્ત કરવાની શક્તિ ખરેખર સ્વાદ્વાદ ભાવમાં રહી છે. જ્યાં સુધી દુનિયાને સ્વાદ્વાદભાવનું ઉચ્ચ જ્ઞાન નહિ થાય ત્યાં સુધી મતભેદરૂપ મગરના મુખમાંથી નીકળી શકવાની નથી. આખી દુનિયામાં તે શક્તિ પ્રગટ થાય એમ આપણી ભાવના છે.

આપણે તો સ્વાદ્વાદ દષ્ટિએ સર્વમતભેદોને સમાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. વાયુના યોગે દીપકની શિખા કંપે છે, પરંતુ જો વાયુ નથી હોતો તો દીપકની શિખા સ્થિર રહે છે. તદ્વત જ્યાં સુધી

આત્મામાં એકાન્ત દષ્ટિ હોય છે ત્યાં સુધી મત-લેક્ષથી આત્મા મનની ચંચળતા પ્રગટ કરે છે અને પે તે પારકાના દુઃખે ચંચળ બને છે. અન્ય મનુષ્યોની મતલેા દષ્ટિ હોય તેથી તેઓના ઉપર દ્રેષ કરીને જ્ઞાનાંઓએ ચંચળ બનવું જોઈએ ? અને શા માટે એકાન્ત દષ્ટિએ ઉપર દ્રેષ કરવો જોઈએ ? દર્દીઓનો રોગ દેખીને દર્દીઓ ઉપર ડોકટરોએ શા માટે ખેદ વા દ્રેષ કરવો જોઈએ ? ડોકટરોએ તે દર્દીઓનો રોગ ટાળવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, અને તેઓના ઉપર દયાલાવ લાવવો જોઈએ એક દર્દીના સંસર્ગથી અન્યોને રોગનો ચેપ લાગે એવું જો ધારવામાં આવે તો તે ઠીક છે પણ ડોકટરોએ અન્ય મનુષ્યોને જણાવવું જોઈએ કે અમુક રોગીને સંસર્ગ ન કરવો પણ રોગીના ચેપને લીધે પ્રયોજન વિતાની અને ઘણાઓને હરકત કરનારી એવી નકારી ધાંધલ કરવાની પ્રવૃત્તિ કોઈ રીતે પ્રશંસવા યોગ્ય ગણી શકાય નહિ. વિવેક, વૈરાગ્ય, પ્રહ્લયર્થ, શુદ્ધ પ્રેમ, ઉત્તમ બંધારણો વડે અન્ય મનુષ્યોને ધર્મનાગં તરફ વળી શકાય છે. સત્ય કદી છાતું રહેવાતું નથી અને અસત્ય કદી ખોટું પડ્યા વિના રહેવાતું નથી. મતલેાનો નાશ કરવાની ઈચ્છાવાળાઓએ કોઈએ પોતાના મનમાં જેજે વિરોધી વિચારો થતા હોય તે એકદમ કહેવા નહિ અને બનતા પ્રયત્ને એવા ઉપાયો લેવા જોઈએ કે મતલેાની ઉપશાન્તિ થાય.

શાન્ત મન કરીને સર્વત્ર શાંતિ પ્રસરાવવા બને તે ઉપાયો કરવા. જે ખાવિ હોય છે તે બને છે અને તે પ્રમાણે સંયોગો મળે છે. સર્વત્ર ભલું થાયો. સર્વત્ર શાંતિ પ્રસરો એવી ભાવના સ્ફુળ થાયો. મનુષ્યોએ કાયા કાનના થઈને એક પક્ષી મત કદી બાંધી લેવો નહિ. કોઈ પણ બાબતનો મત બાંધતાં પહેલાં પોતાના હૃદયમાં સત્યનો નિર્ણય કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. દુર્જનો અનેક પ્રકારના ગપ્પ ગોળાઓ ફેંકે છે, તે ગપ્પ ગોળાઓને કાનના કાયા અને અક્ષલતા બાંધળા

મનુષ્યો સત્ય માની લે છે. પરસ્પર એકબીજાના દ્રેષથી યુક્તિબાજો એવી અકલ્પનીય વાતો કરે છે કે જેથી આગળ પાછળનો વિચાર નહિ કરનારા અને બાબા વાક્ય પ્રમાણુ એમ માનનારા જીવો તો તે ગપ્પોને સત્ય માનીને ઘણી ભૂલો કરીને આડા માર્ગે દોરાય છે. માટે કલેશની ઉદ્દીરણના કોલાહલોમાં થતા અપદ્વનીય પ્રપચેથી શૂચ મનુષ્યો એકદમ કોઈપણ જાતનો અમૂક વ્યક્તિ સંબંધી મત બાંધી લેતા નથી અને સમ્યગ્ ઉપયોગ વડે ચત્રે બાનુઓની તપાસ કરીને અમુક નિર્ણય પર આવવા પ્રયત્ન કરે છે. કોઈનાથી રિડુક્ત મત બાંધવામાં ભૂલ ન થાય એમ વારંવાર વિચાર કરે છે, તથા જાતે તપાસ કરીને કોઈ બાબતનો અભિપ્રાય આપવો હોય તો તે આપી શકે છે.

ઉપર્યુક્ત બાબતો પર ધ્યાન આપીને ગ્રહ સારને અકર્ષણો અને રુદ્રબુદ્ધિથી સ્વપરના હિતાથે જે યોગ્ય લાગે તે કરશો. આ કાળમાં શુચાનુરાગ ધારણ કરે તેઓને ધન્યવાદ ઘટે છે આ કાળમાં શુણો મૂકીને કાકળી પેડે ચાંદાં ખોળનારા મનુષ્યોની ખોટ નથી. અવશુણો કોઈનામાં દેખવામાં આવે તેમાં કંઈ આશ્ચર્ય નથી. આ કાળમાં શુણ દેખવામાં આશ્ચર્ય છે. દોષ દેખનારા તો લાખો મળી આવે છે પણ દોષોને ટાળવાનો ખપ કરનાર તો લાખોમાં થોડા મળી આવે છે. જૈન શાસનની ઉન્નતિ થાય તેવા કાર્યો કરવામાં સદાકાળ લક્ષ્ય આપતા રહેશો. જૈનધર્મ પામીને જે મનુષ્યો પ્રમાદ કરે છે તે ચિન્તામણિ સમાન નરભવને હારી જાય છે.

લઘ્વાપિ શાસનં જૈનં, યો રાગદિપુ રજ્યતિ ।
સ હારયતિ કાચેન, મૂઢશ્ચિતાર્ણણિ હ્રદા ॥

જૈનાગમોની શ્રદ્ધા, અને તેઓનું શ્રવણ, મનન, વિરતિ, પ્રભુમક્તિ, વ્રતની આરધના, સંઘની ભક્તિ, જૈન શાસનની પ્રમાવના ઈત્યાદિ વડે સ્વાત્માનો પ્રકાશ કરશે અને અન્ય જીવોનું કલ્યાણ કરવા પ્રયત્ન કરશે.

ૐ શાન્તિઃ ૩ મુ'બાઈ-લાલબાગ

મુંગા જીવોના શ્રાપ

સંવત ૧૯૬૦-૬૧ની સાલમાં મારા હાથમાં શ્રી મણીકાંત દાવ્યમાળાની 'નિર્ભાગી નિર્મળા'ની છુક આવી. તે વાંચતો હતો. તેનું કરુણ ચિત્ર વાંચી મારા હૃદયમાં વેદના થયેલી. તેમાં લખ્યું હતું કે-

શશીકાંત મારા લગ્નની કકૈતરી આ વાંચજો, કંકુ નથી મમ રક્તના છાંટા કર્યાં તે જાણજો.

આ અરસામાં હું સંવત ૧૯૮૪ની સાલથી એક ગાયો-લેસોના તબિલાવાળા દુધના વેપારીને ત્યાં મહેતાજી તરીકે નોકરીમાં હતો, તે દરમિયાન મેં ગાયો લેસો દૂધ ઉપરથી વસુક્રી જાય એટલે કત્તલખાને વેચાય. અને તેના પાડ, પાડી, વાછરડા, વાછરડીને દુધ છોડાવીને ભૂખ્યા તરસ્યા મરવા દે. આ બધી કંડણ કથની મેં નજરે જોયેલી, અને મારું હૃદય દ્રવ્ય કરતું. આ જાણ મને એક લેસ એ રીતે કત્તલખાને તાજી વીંધાયેલી આવેલ છતાં તેનું બચ્ચુ મરી જવાથી તે વટકી ગઈ. એટલે તેને કત્તલખાને વેચી દીધેલી તે વાત પેદી-નાં મેં તેઓના મુખથી સાંભળી હું ઉકળી ઉઠ્યો. હું પાપની ગાદી ઉપર બેઠો છું તેનું મને જ્ઞાન થયું. તે લેસને બચાવવા મેં બીડું બંધાયું. અને મેં તે માટે પ્રયાસ કર્યો. મુંબઈની શ્રી જીવદયા મંડળી દ્વારા તે લેસને રૂ. ૬૦) માં ખરીદી પાંજરાપોળમાં મુકી તે વખતે મને હર્ષના અશ્રુ આવી ગયા. કે લેસને અભયદાન મળ્યું અને આવી રીતે આ જીવદયાનું કાર્ય કરવાની મને ભાવના જાગી.

મુંબઈ નગરમાં આવીએ, મળી નોકરી આ લાઇનમાં, હુ:ખો સુધ્યા નજરે દીઠા, કંકળી ઉઠ્યો મમ આતમાં, મુંગા બિચારા પ્રાણીઓનાં, હુ:ખ ઓછાં કેમ કરે, ભાવના જાગી દયાની, તક મળી સાર્થક કરે.

દયાલંકાર શેઠશ્રી લલ્લુભાઈ દીપચંદ બેરી, પ્રમુખશ્રી જીવદયા મંડળી. તથા રા. બ. ડી

લેખક : અમરચંદ માવજી શાહ-તળાજી

જયંતીલાલ એન. માન્કરનું આસ્વાસન મળ્યું. તા. ૧૩-૮-૧૯૨૮ થી જીવદયા મંડળીને પગથિયે પહોંચ્યો. અને હૃદયની ભાવનાથી જીવો છોડાવાનું કાર્ય શરૂ થયું. માનદૂસેવક તરીકે જીવદયાની પ્રવૃત્તિમાં ખૂબ જ ઓતપ્રોત થયો. લેખો, કાવ્યો આ વિષયનાં લખવા શરૂ થયા અને તે જીવદયા ગોઝાસ તથા દૈનિક પત્રોમાં સને ૧૯૩૦-૩૧ થી શરૂ થયા. અને હજારો જીવોના અભયદાનનું નિમિત્ત બન્યો.

આ નિર્ભાગી નિર્મળાની કથની વાંચતા મને વિચાર આવ્યો કે, મુંબઈની ગાયો, લેસોની કંડણ કથની આથી પણ વધુ કંડણ છે. અને તેને વાચ્યા આપવાની તમન્ના જાગી, “હિંદુ હજીતુ હજીતુ હિર યાને મુંબઈના દુધાળા ઢોરોની કંડણ કથની”નું હરિગીત છંદમાં કાવ્ય-શતક લખવું શરૂ કર્યું અને એક લેસ પોતાની કથની કહી રહી છે તે રીતે તેની રચના શરૂ કરી.

કથની સુણો મમ જીવનની, વાચ્યા વગરના પ્રાણીની, માનવતણા ઉપકારીની, કરુણા ભરેલા જીવનની; મમ હુ:ખની કથની સુણી, કરુણા તમેને આવશે, પીગળે હૃદય તેથી કરી, અશ્રુ જરૂર વહાવશે.

એ રીતે શરૂ કરી, ગ્રામ્ય સુખી જીવન મુંબઈના વેપારીઓને વેચાણ તબેલાની તકલીફે, બચ્ચાનું મરણ, કસાઈખાને વેચાણ, ભયંકર કત્તલ, આ બધો ચિતાર તથા કત્તલનું કારણ કત્તલનું પરિણામ વિગેરે વર્ણન કંડણ રીતે લખાયું.

શ્રી શીવલાલ મુળચંદ શાહ પણ આ કાર્યના અનુભવી હતા. તેમણે આ હકીકતોની છુક પ્રસિદ્ધ કરી હતી. અને મેં જાતે વાંદરાનું કત્તલખાનું નજરે જોઈ તેના હૃદય દ્રાવક ચિતાર પ્રકાશીત કર્યો હતો. તે વર્ણન આ કાવ્યમાં કરતા જ્યારે

લોંસ કસાયની છુરી નીચે કત્તલ થાય છે, ત્યારે તે હાય વરાળ ઠાલવે છે. અને શ્રાપ વરસાવે છે. તે રીતે તેના ઓછામાં ઓછા શબ્દો મુકી નીચેની પંક્તિ લખેલી.

મારા હજીવાથી થશે, દુષ્કાળ દૂધ ને ઘી તણા,
લોકો પિડાશે દહંથી, આ શ્રાપ મારા જાણવા;
ખાળકો નહિં દુધ પામે, બચ્યા અમારા ભારતા,
લોકો રીખાશે દુઃખથી, આ દૂધના ઝરણા જતા.

આ ૪૦ વર્ષ પહેલાની ભવિષ્યવાણી જેવી ઘટના એ વખતે લખાઈ ગઈ. તે વખતે પ્રીટીશ સરકાર હતી. ત્યારપછી ભારત સ્વતંત્ર થયું. પૂજ્ય મહાત્મા ગાંધીજીએ આ કત્તલ વી. ખાખત જણાવેલું કે 'સો દહંની એક દવા' "સ્વરાજ્ય" એ સ્વરાજ્ય મળ્યું ને પૂ. ખાખતજી. પણ ચાલ્યા ગયા. ભારત સરકારે ત્યારપછી આ ભારતના ચાર પાયા ગાય-ગોવાળ-ખેતીને ખેડુતને મજબુત કરવાને બદલે આધુનિક યંત્રીકરણ અને મોજશોખ, આદિમાં પ્રગતિ કરી, દેશમાં ખાવા-પીવાની-વસ્તુઓ દૂધ-ઘીની ભયંકર તંગી સર્જાઈ. દૂધ-ઘીના બદલે મુંગા જીવોના લોહીની નદિઓ વહાવવા યાંત્રિક કત્તલખાનાઓ વધાર્યા ભારતનું પશુધન એ અવળી નીતિમાં કત્તલખાનાઓમાં ઘસડાઈ ગયું. માંસ, હાડકા, ચામડા, લોહી, ચરબીનાં આપારો અને નિકાસો શરૂ થઈ. ઝાડના ફળ

ખાવાને બદલે ઝાડ કાપીને ખાવા લાખ્યા. અને ભારત દેશ અત્યારે રોટી રમખાણોમાં સપડાઈ ગયું છે. ગામડાઓમાં પણ છાશ વસ્તુ જેવી દુર્લભ થઈ છે. દૂધ બે રૂપીએ શેર ધી પચ્ચીસ રૂપીએ શેર તે પણ ચોખ્ખા નહીં. આટલી હદ સુધી લોકશાહીમાં આપણું મહામુલુ પશુધન ખલાસ થયું. પંદરેશનું અનુકરણ મરણકળમાં પરિણમ્યું. મોંઘવારી અછતમાં ભારતની પ્રજા સપડાઈ ગઈ. અહિંસાથી મેળવેલી સ્વતંત્રતા હિંસાથી દૂષિત થઈ. અહિંસામાંથી 'અ' નીકળી ગયો અને તે અસત્ય, અન્યાય, અનિતી, અત્યાચાર અનાચાર આદિમાં પેસી ગયો. ધર્મને બદલે અધર્મ ફેલાઈ ગયો. સત્ય, ન્યાય, નીતિનું દીવાળું નીકળી ગયું.

મુંગા જીવોનાં શ્રાપ રોજ ભારતની પ્રજાને લાગી રહ્યા છે. દયા, કરુણાને લોપ થતો જાય છે. માનવતા મરી પરવારી છે. કેટલું વણન કરવું? શ્રાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા માટે હિંસાને માર્ગેથી દેશને બચાવો. મુંગા ઢોરોનું રક્ષણ કરી ખેતી-વાડી દ્વારા દૂધ, ઘી, છાશ, અન્નદળ આહાર વધારો માંસહાર બંધ કરાવો. આયસંસ્કૃતીનું રક્ષણ કરવા કટીબદ્ધ થાઓ.

ૐ શાંતિ:

પાપનો ડંખ

‘તાઓ’ વાદના જનક મહાત્મા લાઓસેનો મહાન શિષ્ય ચૂઆંગ-ચો, ચીનના એક ભાગમાં મોટો આશ્રમ વસાવી પોતાના શિષ્ય સમુદાય સાથે તાઓવાદના પ્રચાર કર્યાનાં લાગી ગયો હતો. વાંગસાન તેમનો પટ્ટધર હતો અને ચૂઆંગનો પડોતો બોલ બીટી લેતો. વાંગસાન યુવાન, સશક્ત, વિદ્વાન અને પ્રતિભાશાળી હતો તેની પડછંદ કાયા પર જ્ઞાન અને બ્રહ્મચર્યનું ગળદળનું તેજ ચમકી નહું હતું અને સૌન પરાણે વહાલો લાગે તેવો મીઠો અને મધુર તેનો સ્વભાવ હતો. વાંગસાન ચૂઆંગના જમણા હાથરૂપ હતો અને આશ્રમનો વહીવટ પણ મોટાં ભાગે તેના શિરે જ હતો.

ચૂઆંગ મહાન ધર્મશુરુ અને આધ્યાત્મિક વલણ ધરાવતો હોવા છતાં વ્યવહારમાં પાછો સાંસારિક જીવ હતો. તેની પ્રથમ પત્ની બે દશકાનો સુખી ગૃહસ્થાશ્રમ લોગવી મૃત્યુ પામી હતી. તે પછી તેણે ફરી લગ્ન તો કર્યાં હતાં, પણ ચૂઆંગનું વ્યવહારિક જ્ઞાન અલ્પ. પ્રથમ પત્ની અને ચૂઆંગ સમવયસ્ક હતા અને પત્ની પતિની પ્રકૃતિ બરાબર સમજી ગયેલી, એટલે તે તો તેને બધી રીતે અનુકૂળ થઈ ગઈ હતી. સાંસારિક જીવન વ્યવહારનો તમામ બોળે તેણે ઉપાડી લીધેલો અને તેઓનું દાંપત્ય જીવન અત્યંત સુખી નીવડ્યું તેથીજ પત્નીના મૃત્યુ પછી તેના માટે બીજાં લગ્નની જરૂર ઊભી થઈ. બહુ પ્રેમાળ, સ્નેહાળ અને પતિ વાતસલ્ય પત્નીનાં પતિને જેટલું સુખ હોય છે, તેટલું જ દુઃખ લોગવવું પડે છે. આવા ભાગ્યશાળી પતિદેવો સાંસારિક જીવનમાં નિશ્ચિત અને આરામશીલ બની જતાં હોય છે, અને પછી પત્ની ન હોય ત્યારે તેઓ પાંગળા અને રાંકડા બની જાય છે. તેમનું જીવન દુઃખરૂપ અને દયાજનક બની જતાં બીજી પત્ની કરવા લલચાય છે. લગ્ન પછી નવી પત્નીને

મન કુખસાલ તારાયે મહેતા

પ્રથમ પત્ની સાથે સરખાવતાં તેનામાં ઊણુપ અને કચાચ લાગે છે અને પરિણામે સુખ અને શાંતિને બદલે દુઃખ અને સંતાપ અનુભવાય છે. ચૂઆંગના જીવનમાં પણ કાંઈક આવું જ બનેલું અને તેથી તેનું બીજું લગ્ન છૂટાછેડામાં પરિણમ્યું.

પ્રથમ પત્ની સાથેના દાંપત્ય જીવનમાં ચૂઆંગ સાંસારિક ઉપાધિઓથી મુક્ત રહેલો, એટલે બીજા લગ્ન છૂટાછેડામાં પરિણમ્યાં હોવા છતાં સાંસારિક જીવનનો બોળે સહેવા તે તૈયાર ન હતો. ચૂઆંગે ફરી એક યુવાન, સંસ્કારી અને રૂપવતી કન્યા તિયેન સાથે ત્રીજીવાર લગ્ન કર્યાં. તિયેન અસાધારણ સ્વરૂપવાન અને ભારે પ્રતિભા સંપન્ન નારી હતી તેણે પ્રથમ પત્ની માફક ગૃહસ્થાશ્રમનો તમામ બોળે ઉપાડી લીધો અને ચૂઆંગ પાછો નિશ્ચિત બન્યો. પરંતુ તિયેન પોતે કાંઈ ચૂઆંગની માફક વિચ્છત નહોતી. સંસારની સામાન્ય નારી માફક તેને પણ રંગીલા સંસાર માટે ઊંડે ઊંડે તીવ્ર કેડ હતો. લગ્ન પછી તેનાં એવી બધી મનોકામનાઓ ચૂઆંગ સાથેના સહજીવનમાં સાકાર ન બની શકી. પોતે સંસ્કારી હતી એટલે ચૂઆંગને સાતુકૂળ બનવા તેણે તેના મનની એવી કામનાઓ કચડી નાખવા અધ્યાગ પ્રયત્નો કર્યાં. પરંતુ માનવ-મનના પ્રવાહ કે આવેશને જેટલો બધારે ટોકવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે, તેટલો જ તે વધારે પ્રબલ બનતો હોય છે. આમ છતાં માનવી પોતાની વૃત્તિનું શુદ્ધીકરણ કરી પરિવર્તન ચોક્કસ કરી શકે, પણ એને દાબી કે કચડી નાખવાથી તો તેના મૂલ્ય વ્યાજ સાથે બરપાઈ કરવા પડે છે.

ચૂઆંગનો પટ્ટધર વાંગસાન એક પ્રખર ચિત્રકાર પણ હતો. ચિત્રકળામાં તે એવો તો નિષ્ણાત હતો કે નદી, સમુદ્ર કે પહાડમાં જે નૈસર્ગિક સૌન્દર્ય બેઈ શકાય છે, તે કરતાં તેના આવા

ચિત્રોમાં અધિક સૌન્દર્યના દર્શન થતા. આવી અદ્ભુત કળા વાંગસાનને કુદરતની એક અનોખી બક્ષિસ હતી. ધર્મશાસ્ત્રોમાં તિયેનની ચાંચ રૂએ તેવું ન હતું, તેથી બાહ્યાવસ્થામાં ચિત્રકળાનો જે શોખ હતો તેને વાંગસાનનો સહાય બડે વધુ કેળવવાનું મન થયું. ચૂઆંગે પણ તેની આવી ઇચ્છાને પ્રેરણાદાન આપ્યું અને તિયેનને આ કળા શીખવવા વાંગસાનને આજ્ઞા કરી.

પછી તો ઉત્સાહપૂર્વક તિયેન વાંગસાન પાસે ચિત્રકળા શીખવાનું શરૂ કર્યું. તિયેન અને વાંગસાન બંને સમવયસ્ક અને યુવાન હતા. તિયેન આમ છતાં વાંગસાન માટે ગુરુપત્ની એટલે માતા રૂપ હતી અને આજ રીતે તેઓને વ્યવહાર હતો. પરંતુ ચિત્રકામ શીખવતી વખતે તિયેનના હાથનો સ્પર્શ વાંગસાન માટે અનિવાર્ય બનેતો. યુવાન સ્ત્રી અને પુરુષ વચ્ચેના સાહચર્યથી બંનેમાં એક એવું સામાન્ય તત્ત્વ ઉત્પન્ન થાય છે કે જે, એકબીજાના વિરોધી સ્વભાવ, પ્રકૃતિ અને ઉછેર છતાં એકબીજાના નીકટ આવતાં લોહચુંબકની માફક ખેંચાય છે અને આકર્ષણ ઉત્પન્ન થાય છે. સ્ત્રી અને પુરુષ વચ્ચેના આવા આકર્ષણના પરિણામે માનવ જન્મ આકાર લેતો હોય છે, તેથી આવા આકર્ષણને સહજ અને સ્વાભાવિક જ માનવાં રહ્યાં.

એક દિવસ તિયેન વાંગસાન સાથે બેસી ચિત્રકામ કરી રહી હતી, ત્યારે એકાએક તેના હાથે ખાલી ચડી ગઈ અને હાથ ભારે થઈ ગયો. સ્વાભાવિક રીતે કે પછી મનની કોઈ અગમ્ય ઇચ્છાની તૃપ્તિ અર્થે, તેણે પોતાના હાથને એકદમ ઢાળી દેવા વાંગસાનને કહ્યું, પરંતુ એવી ક્રિયાના કારણે બંનેનાં મન દૂર પાત બન્યાં. અરમપરસ એકબીજાએ એકબીજાની આંખમાં વિકાર અને વાચના બોલા. પછી તો ધીમેધીમે વિવેક, ચારિત્ર ધર્મ અને સંયમના બાંધનો ઢીલા પડતા ગયા અને અંતે લપસી પડ્યાં. એ માર્ગે જતાં બંનેને એમ તો ચોક્કસ લાગતું, કે તેઓ ચૂઆંગના

વિશ્વાસનો ભયંકર દ્રોહ કરી રહ્યાં હતાં. પરંતુ કાદવ અને ડીચડના કૂવામાં પડી ગયા પછી, તેમાંથી બહાર નીકળવું ભારે કઠિન છે. ઇન્દ્રિયો પર કાબૂ રાખવાને બદલે, ઇન્દ્રિયો જ્યારે મનને પોતાની ઇચ્છા મુજબ નચાવતું થઈ જાય છે, ત્યારે એવા માનવનું અધઃપતન સ્પર્શ્ય છે. તિયેન અને વાંગસાન બંને સંસ્કારી અને સમજી હતા, પરંતુ બંનેની પરિસ્થિતિ માર્ગભૂલેલાં પથિકો જેવી થઈ ગઈ હતી. અલગત, ચૂઆંગને તો સ્વપ્નમાં પણ આ કોઈ વાતની ગંધ પણ નહોતી. તિયેનનો ચૂઆંગ સાથેનો વ્યવહાર પણ અત્યંત મીઠો અને મધુર હતો. સૂળએ ચાંચ મારેલા કળની મીઠાશ જેમ વિશેષ હોય છે, તેમ અપરાધી પત્ની પણ બાદ્ય રીતે તો પતિ સાથે અત્યંત પ્રેમપૂર્વક વર્તતી હોય છે. માનવ મન ભારે વિચિત્ર છે, પોતે ખોટું કરે છે એ સમજતું હોવા છતાં પણ, અન્ય કોઈ તે જાણે એમ ઇચ્છતું નથી. પુરુષના ભાવો કદાચ પ્રગટ થઈ જાય, પણ આવા ભાવોને છૂપા રાખવાની અકળ કલા સ્ત્રી બાંધે આખી બ્રહ્માએ પોતાના હાથ ધોઈ નાખ્યાં છે.

પરંતુ આમ છતાં વાંગસાનનો દોષભળ અને પવિત્ર આત્મા આવા પાપનો ડંખ લાંબો સમય સહન ન કરી શક્યો. તેને થયું કે અધઃપતનની જાંડી ખાઈમાંથી બહાર નીકળવું હોય તો તેણે આશ્રમ અને તિયેનથી દૂર થઈ જવું જોઈએ. ચિંતા, આઘાત અને વ્યથાથી તેની તમિયત લથડતી ચાલી અને ચૂઆંગની રજા લઈ તે દૂરના બીજા આશ્રમમાં ચાલી ગયો. અગ્નિ અને વૃત સાથે હોય ત્યાં લડકો થયા વિના રહેતો નથી. તિયેન પોતે પણ આ વાત સારી રીતે સમજતી હતી, એટલે વાંગસાનના આવા પગલાંથી તેને આનંદ થયો, કારણ કે તેના પાપકૃત્યથી તે સલામત હતી અને તે માટે તેના મનમાં ડંખ અને આઘાત હતા, પરિસ્થિતિમાં પલટો થયો એટલે જાનેના પાપ કૃત્યનો ત્યાં અંત આવી ગયો.

પરંતુ પાપ અને પુણ્ય બંનેને તેના ફળો આપ્યા વિના રહેતા નથી, કુદરતનો આવો કાનુન છે. ધીન્ન આશ્રમમાં ગયા પછી, પાપના પશ્ચાત્તાપના કારણે દિનપ્રતિદિન વાંગસાનની તબિયત લથડતી ચાલી. આત્માર્થી માનવી માટે પાપનો ભાર સહેવો એ ભારે કઠિન છે. માણુવ્રતા રૂપમાં રહેલા પશુઓની વાત બુદ્ધી છે, કારણ કે એને પુણ્ય-પાપનું કશું ભાન જ હોતું નથી. પોતાનો અંતિમ કાળ નજીક છે એવું સમજી લઈ, પોતાના ગુરુદેવ ચૂઆંગને ત્યાં બોલાવ્યા. ચૂઆંગ પોતાના પ્રિય શિષ્ય પાસે તુરત પહોંચી ગયો અને જે દશ્ય તેણે ત્યાં જોયું તેથી સ્તબ્ધ બની ગયો. ચૂઆંગને પોતાની સમીપ બોલાવી વાંગસાને ગદ્-ગદિત કંઠે કહ્યું: “ગુરુદેવ! મેં આપનો દ્રોહ અને વિશ્વાસઘાત કર્યો છે અને તેનો એકરાર આપની સમક્ષ કર્યા વિના મરું, તો રૌરવ નરકમાં પણ મને જગ્યા ન મળે.” પછી પોતાના બંને હાથોમાં પર ઢાંકી દયાદ્રાવાવે દૂસકાં લેતાં બોલ્યો: “જનેતા જેવી મારી માતા તિયેન સાથે મેં અનાચાર સેવ્યો છે. તેથી છૂટવા માટે જ હું અહિં આવ્યો, પણ માનવી નાસીને જમે ત્યાં જાય, પણ તેના અધમ કૃત્યો તેને શાંતિથી બેસવા દેતા નથી. હજારો ઝેરી સાપ અને વીંછી એકી સાથે ડાંખ મારે અને જે વેદના થાય, તેથી અધિક દારુણ અને અસહ્ય વેદના મારા પાપ કૃત્ય માટે હું ભોગવી રહ્યો છું. આપ મને માફ કરો તો જ મારું મૃત્યુ કદાચ સુધરી શકે.”

વાંગસાનની વાત સાંભળી ચૂઆંગના પગ નીચેની ધરતી એકાદ બે ક્ષણ માટે તો સરી જતી લાગી. પણ ચૂઆંગ ભૌતિક જગતનો માનવી ન હતો, તે તો સાચો જ્ઞાની હતો. આવા સંતો જીવન વ્યવહારમાં બે કે ત્રિપુણ નથી હોતા, પણ જ્ઞાનના બળે પ્રકૃતિ અને સંસાર સાથે તેનો એવો ગાઠ સંબંધ હોય છે, કે કેઈ પણ આઘાતજનક બતાવને તે બહુ સહેલાઈથી પચાવી જાય છે. આવા સંતો આઘાત પ્રત્યાઘાતના નિયમને વશ ન

થતાં તેનાથી પર થઈ ગયેલાં હોય છે. વસ્તુ અને બતાવોને એવા સમજવાની તેમની પાસે એક વિશિષ્ટ દષ્ટિ હોય છે. મનની સમતુલા જાળવી તેઓ બધું તટસ્થ દષ્ટિથી જુએ અને વિચારે છે. અન્યનાં અપરાધ અંગે વિચારી નિર્બુદ્ધ લેતાં પહેલાં, સૌથી પ્રથમ તો તે અપરાધની પાછળ રહેલાં કારણોનો વિચાર કરે છે. જેને આવી દષ્ટિ પ્રાપ્ત થઈ હોય, તે માનવી પછી અન્યના અપરાધ પ્રત્યે દયા અને કરુણા બતાવતો જ થઈ જાય છે. ક્રોધ, તિરસ્કાર અને ઘુણાની વૃત્તિ તેનામાં જાગી શકતી જ નથી.

શિષ્યની વાત સાંભળી તેને આશ્વાસન આપતાં ગંભીરભાવે ચૂઆંગે કહ્યું: “વાંગસાન! જે કાળે જે બનવાનું નિર્માણ થઈ ચૂક્યું હોય છે, તે મુજબ બધું બનતું હોય છે. ગૃહસ્થાશ્રમ એ પણ એક પ્રકારનો યોગ છે. હાંપત્ય જીવનની સફળતાનો આધાર સ્ત્રી કરતાં પુરુષ પર વધુ અવલંબે છે. પત્નીની જરૂરિયાતો, ઇચ્છાઓ, આકાંક્ષાઓ, કામનાઓ અને અરમાનો સમજીને પૂરાં કરવાને બદલે, મેં મૂર્ખાએ પત્નીઓ સાથે ગુરુ-શિષ્યા જેવો સંબંધ રાખ્યો. મારી એક પણ પત્નીને માટે હું યોગ્ય પતિ ન બની શક્યો અને મારી આવી ભૂલના જ કારણે અતૃપ્ત તિયેન અને તારે અવળે મારે જીવું પડ્યું. તમારા બંનેની સખલનાનું નિમિત્ત તો હું બન્યો છું, એટલે આ સમથ કિસ્સામાં વધુમાં વધુ ગુનેગાર તો હું પોતે જ છું. પણ હવે અત્યારે આ બધી વાતને ભૂલી જઈ, તારા ચિત્તને તું પરમ કૃપાળુ ઇશ્વરની સાથે જોડી દે. પાપને પાપ તરીકે એાળખી લીધાં પછી, એવો માણસ પોતાના જીવનનું ભવ્યમાં ભવ્ય રૂપ પ્રાપ્ત કરી શકે છે અને અત્યારની ઘડીએ હું તારામાં એવું ભવ્ય રૂપ જોઈ શકું છું. જે બધું થયું તે પરમ કૃપાળુ પરમાત્માએ આપણને બોધપાઠ દેવા કયું, એમ માની વેદનામાંથી સુક્ત બની જા!”

વાંગસાને પછી અત્યંત શાંતિપૂર્વક અંતિમ

ધાસ લીધો. ચૂઆંગે પોતાના કર્તવ્યનો એ જ પળે નિર્જય લઈ લીધો. પરકાયા પ્રવેશની યોગ વિદ્યા દ્વારા તેણે વાંગસાનના દેહમાં પોતાનો જીવ દાખલ કર્યો. શિષ્યોને પોતાના મૃત્યુની જાહેરાત કરવા આજ્ઞા કરી અને પોતાના દેહને સુરક્ષિત રીતે સાચવી રાખવા ભલામણ કરી. વાંગસાન જીવન્ત છે એમ માની સૌને વર્તવાનું કહ્યું અને આશ્રમના કમ્પાઉન્ડમાં પોતાની એક બનાવટી કબર કરવા સૂચના આપી. બાહ્ય રીતે ચૂઆંગનું મૃત્યુ થયું ત્યારે વાંગસાન જીવન્ત રહ્યો. ચૂઆંગ આ રીતે તિયેન પ્રત્યે પોતાથી થયેલી ભૂલ સુધારી વાંગસાનના રૂપમાં તેના યોગ્ય પતિ બની રહેવા ઇચ્છતો હતો.

આ તરફ પોતાના પતિ ચૂઆંગના એકાએક અવસાન થયાના સમાચાર સાંભળીને તિયેને જમીન સાથે પોતાનું માથું અફાળી જે અફાટ આક્રંદ અને વલોપાત કર્યાં, તે જોઈ આશ્રમવાસીઓના હૃદય દ્રવી ગિટ્યાં. પોતાના પાપકૃત્યનો પતિ પાસે એકરાર કરી પાપથી હજવા બનવાની તેના મનની ઇચ્છા મનમાં જ રહી ગઈ. જીવન અને સંસાર પરથી તેનું મન ઊઠી ગયું અને ભિક્ષુણી બનવા માટે જતાં પહેલાં પતિની કબરના દર્શન કરવા ગઈ.

નારી હૃદયમાં કેવા કેવા પરિવર્તનો થયા કરે છે! નારી અમળા હોવા છતાં સમય આવે તે પ્રમળા પણ બની શકતી હોય છે. ચૂઆંગને તિયેનની વેદના, આઘાત અને પશ્ચાતાપના સમાચાર મળતાં પોતાના અસલ દેહમાં જીવનું પરિવર્તન કરી ચૂઆંગ રૂપે જ તિયાનને મળ્યો. પતિને સાજો સારો જોઈ તિયાનના હૃષ્ણો કોઈ પાર ન રહ્યો. અગ્નિમાં પડી બળી મરવાની તેમજ પાણીમાં ડૂબી જઈ મરવાની નારીમાં અજબ શક્તિ હોય છે, પણ પતિ સમક્ષ પોતે પતિત બન્યાંનો એકરાર કરવા નારી કદાપિ તૈયાર નથી થતી.

આમ છતાં તિયેને પતિ સમક્ષ પોતાના પાપનો ખુલ્લો એકરાર કરી અત્યંત કઠુણદ્રાં ભાવે કહ્યું:

“મારા અચેતન મનમાં રહેલી વાસનાને હું પોતે જ ન ઓળખી શકી, અને પરિસ્થિતિ તેમજ સંજોગોને વશ થઈ વાસનાને આધીન બની ગઈ. મારામાં રહેલા પશુતત્ત્વે મારા પર વિજય મેળવ્યો, હું હારી ગઈ. વાંગસાન શુદ્ધ બ્રહ્મચારી હોવા છતાં, તેની વૃત્તિમાં પણ કેઈ ખૂણે ખાંચરે છૂપાઈને રહેલાં પશુતત્ત્વે તેની પર હુમલો કર્યો અને દેહ, ધર્મનું મુખ્ય અને પ્રથમ સાધન છે એ જાણતાં હોવા છતાં, અમારા દેહ વડે જ અમે ચારિત્રબ્રહ્મ બન્યાં. પરંતુ આવા વખતે એટલું તો ચોક્કસ સમજતા હતા કે, આ પાપ કૃત્ય છે પછી આવા કાળા કૃત્ય માટે જે વ્યથા અને વેદના થઈ તે એવી તો અસહ્ય અને દારુણ હતી, કે તેમાંથી મુક્ત થવા અનેકવાર આપઘાત કરી મૃત્યુના માર્ગે જવાનો મેં સંકલ્પ કર્યો. પણ પછી પાછો વિચાર આવે કે તેથી તો માત્ર દેહનું મૃત્યુ થશે, કાંઈ પાપનું મૃત્યુ ઓછું થવાનું? એટલે દીક્ષા લઈ તપોમય જીવન જીવવા માટે સાધ્વીના મઠ તરફ જવા નીકળી. વચમાં તમારી કબરના દર્શન કરવા અહિં આવી, ત્યારે ખબર પડી કે દુર્ગાંગી હોવા છતાં મારું સૌભાગ્ય તો અખંડ રહ્યું છે. હવે મને આપ આશીર્વાદ આપો અને મારા સંકલ્પ મુજબના માર્ગે જવાની રજા આપો!”

ચૂઆંગે વિષણુ હૈયે તિયેનના મનનું સમાધાન કરતાં કહ્યું: “તિયેન! ઇશ્વરે માણસનું ઘડતર કરતાં સાથે સાથે પશુતત્ત્વનું પણ તેમાં મિશ્રણ કરી દીધું છે, એ માટે કે માણસ સદા માટે એ પશુતત્ત્વની સામે યુદ્ધ કરતો રહે સ્ત્રી જાતિ વધુ પડતી લાગણીશીલ હોય છે, એટલે મોટા ભાગે આવા પતનમાં પતિનો દોષ ન જોતાં માત્ર પોતાનો જ દોષ જીવે છે. આ નાનુક બાબતને વિશિષ્ટ અને તટસ્થ દૃષ્ટિએ જોઈએ તો, ચોક્કસ કહી શકાય કે સંસારી જીવનમાં પતિપત્ની બંનેમાંથી કોઈ પણ એકની ચારિત્ર બ્રહ્મતામાં, બીજું પાત્ર પણ ઓછા વધતા અંશે જવાબદાર તો હોય જ છે. હું સંપૂર્ણ રીતે દોષ રહિત હોત, તો મારી પત્નીને

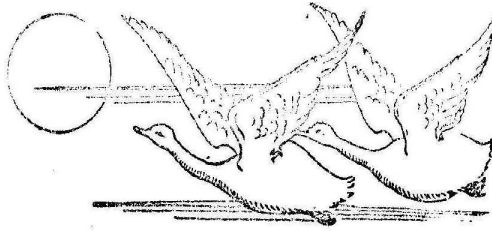
કઠી પણ અનાચારના માર્ગે જવાની કદપના પણ ન આવે. એવું જ સુશીલ નારીના પતિની બાળતમાં. એટલે તારાથી થયેલા દોષમાં મારા પણ ભોટો હિસ્સો છે. હું જેને લાયક હોઉં તે જ મને પ્રાપ્ત થતું હોય છે, કુદરતનો આપો અબાધિત કાનુન છે.”

પરંતુ તેમ છતાં પોતાના નિર્ણયમાં મક્કમ રહી તિયેને ચૂંચાંગના ખોળામાં પોતાનું અસ્તક મૂકી અત્યંત દયાદ્રાં ભાવે કહ્યું : “નાથ ! તમારી હલીલ તો તમારી મહાનતાની દ્યોતક છે, પણ તારા જ શબ્દોમાં કહું કે સ્ત્રી જે સુખને લાયક નથી રહી, તે સુખ માટે તેણે કાંઈ ન મારવા જોઈએ. હું જીવું છું એ તો પાપનો પશ્ચાત્તાપ કરી તેનો

નાશ કરવા માટે. તેથી મને આશીર્વાદ આપો કે હવે પછી જેટલા ભવો કરવા પડે, તે બધી વખતે, સુચેત્ય પત્ની બની પતિ તરીકે આપની સેવા કરી શકું.”

તિયેને આશીર્વાદ આપતાં ચૂંચાંગની આંખો ભીની થઈ ગઈ. મહામહેનતે અત્યંત શુભરા અવાજે ગળગળા થઈ તેણે કહ્યું : “તિયેન ! તારો માર્ગ નિષ્કંટક હો ! તને સદા મારા આશીર્વાદ છે.”

આશીર્વાદ લઈ તિયેન જ્યારે ભિક્ષુણી મઠ તરફ ચાલી નીકળી, ત્યારે અત્યંત ભારે હૃદયે ચૂંચાંગ તેને અપલક દષ્ટિએ જોઈ રહ્યો.

: સ્વર્ગવાસ નોંધ :

ભાવનગર નિવાસી શાહ હીરાચંદ હરજોવનદાસ સંવત ૨૦૩૦ વૈશાક સુદી ૩ ગુરુવાર તા. ૨૫-૪-૭૪ ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેની નોંધ લેતા અમે ઘણી જ દિલગીરી અનુભવીએ છીએ. તેઓશ્રી ખૂબ ધર્મ પ્રેમી અને સ્વભાવે મીલનસાર હતા અને સલા પ્રત્યે ઘણી જ લાગણી ધરાવતા હતા તેઓશ્રી આ સભાની વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્ય તરીકે રહી સભાના કામમાં સક્રિય રસ લેતા હતા. તેઓ આ સભાના આજીવન સભ્ય પણ હતા. સ્વર્ગસ્થના આત્માને શાશ્વત શાંતિ મળે તેવી અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શા પ રી આ

: ખતાવનારા :

- બાજીસ
- લાકડાં બોટસ
- ટુગ
- ડ્રેજર્સ
- પો-ટુ-સ
- મુરીંગ બાયઝ
- બોયન્ટ એપરેટસ
- વિગેરે.....

શી પ

બીલ્ડર્સ

અને

એન્જનીયર્સ

: ખતાવનારા :

- રોલીંગ શટર્સ
- ક્ષાયરમુક્ ડોર્સ
- રોડ રોલર્સ
- બ્લીલ બેરોલ
- રેક્યુલ હેન્ડ કાટર્સ
- પેલ ફ્રેન્સીંગ
- સ્ટીલ ટેન્કસ
- વિગેરે.....

શાપરીઆ ડોક એન્ડ સ્ટીલ કું. પ્રાઇવેટ લીમીટેડ.

ચેરમેન :-શ્રી માણિકલાલ યુનીલાલ શાહ

મેનેજીંગ ડીરેક્ટર :-શ્રી અમૃતલાલ બાણુભાઈ શાપરીઆ

રજીસ્ટર્ડ એન્જિનિયર અને શીપયાર્ડ
શીવરી ફાઈટ શેડ,
મુંબઈ-૧૫ (ડી. ડી.)

એન્જનીયરીંગ વર્ક્સ અને એન્જિનિયરિંગ
પરેલ શેડ, કોસ લેન,
મુંબઈ-૧૨ (ડી. ડી.)

ફોન : ૪૪૮૩૬૧/૬૨
ગ્રામ : 'શાપરીઆ' શીવરી-મુંબઈ.

ફોન : ૩૬૫૦૬૭, ૩૭૪૮૬૩
ગ્રામ : 'શાપરીઆ' પરેલ-મુંબઈ.

જૈન સમાચાર

સ્વ. પૂ. મ. શ્રી પુણ્યવિજયભાઈ શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક વિષે કેટલાક અભિપ્રાયો.

૧

“અંકનું સંપાદન તેમના જીવનની કારકીર્દીને અનુરૂપ થયેલ છે. ટાઇટલના ફોટા કલિકાલ સર્વજ્ઞ હેમચન્દ્રાચાર્ય તથા ગુર્જરેશ્વર કુમારપાળનું પ્રાચીન ચિત્ર તથા પ્રતનું પ્રાચીન ચિત્ર જોઈ આપણી ભવ્ય સંસ્કૃતિનું દર્શન થતા આહલાદ થાય છે. એ પ્રાચીન ખજાનાનું સંશોધન આ પ્ર. પૂ. પુણ્યવિજયભાઈ મહારાજે કરી જૈન શાસન ઊપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે.”

અમરચંદ માવજી શાહ

૨

“વિશેષાંક બહુત સુંદર છે. અત્યંત શ્રમસાધ્ય વ શ્રદ્ધાઘોતક હોને સે અભિનંદનીય છે. આપ સર્વ સંપાદક મંડળ તથા શ્રી રતિલાલભાઈ દીપચંદજી દેસાઈ આદિ કે ઉત્કૃષ્ટ પ્રયાસકી હાર્દિક પ્રશંસા કરતે છે, અસ્તુ.

પ્યારેલાલ મૂથા આદિ શ્રદ્ધાલુવર્ગ.

૩

“વિશેષાંકનું સંકલન, સંશોધન, સંપાદન, પ્રકાશક ઘણી સરસ રીતે થયું છે તે માટે સંપાદક મંડળ તથા સભા ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે.

૪

“પ. પૂ. મ. સા. નું સમગ્ર જીવન સૌ કોઈને પ્રેરણાદાયી છે. પરમ પવિત્ર છે. અનુરણીય છે. તમારો પ્રયાસ ઘણો ઉમદા છે અભિનંદનીય છે.”

ઝવેરભાઈ બી. શેઠ

“મુનિશ્રી પુણ્યવિજયભાઈ શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક જોઈ વાંચી અત્યંત ખુશ થયો. આવી સામગ્રી જે દસ્તાવેજી સ્વરૂપની ગણાય તે આપવા બદલ હાર્દિક ધન્યવાદ પાઠવું છું તો આપ સ્વીકારશો. આ લખતાં હું આનંદથી એવો ગદ્ગદિવ થાઉં છું કે જે ભાવને શબ્દસ્થ કરવાને મારી કલમ અશક્ત બની રહે છે.”

જશવંત કા. ગાંધી,

શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી પેઢીની પ્રાદેશિક પ્રતિનિધિઓની વાર્ષિક મીટીંગમાં,
પેઢીએ કરેલા કામોની રજુ થયેલી રૂપરેખા

૧. અમદાવાદ :

બહારગામના દેરાસરોના જીર્ણોદ્ધાર માટે સં. ૨૦૨૬ની સાલમાં કુલ ૬ ગામોને રૂ. ૧,૬૦,૦૦૦-૦૦ જીર્ણોદ્ધારના કામ માટે મદદ તરીકે આપવા મંજૂર કરેલ છે. છેલ્લા સત્તર વર્ષમાં કુલ ૩૦૫ ગામોના દેરાસરોના જીર્ણોદ્ધાર કરવામાં આશરે રૂ. ૧૭૦૦૦૦૦-૦૦ અંકે સત્તર લાખ મદદ તરીકે અપાયેલ છે.

આ સાથે છેલ્લાં ૪૫ વર્ષમાં જીર્ણોદ્ધારમાં નીચે પ્રમાણે ખર્ચ થયેલ છે તેમાં—

રૂ. પૈસા

(૧) પેઢીના વહીવટના દેરાસરો વિગેરેમાં	૫૨,૫૦,૦૦૦-૦૦	બાવન લાખ પચાસ હજાર
(૨) આબુના જીર્ણોદ્ધારમાં	૧૪,૦૦,૦૦૦-૦૦	ચૌદ લાખ
(૩) ગુદા ગુદા ગામના દેરાસરો જીર્ણોદ્ધારમાં	૨૭,૦૦,૦૦૦-૦૦	સત્તાવીશ લાખ

કુલ ૯૩,૫૦,૦૦૦-૦૦ ત્રાણું લાખ પચાસ હજાર

દિન-પ્રતિદિન આવી માંગ વધતી રહે છે. અને પેઢી તરફથી તેને પહોંચી વળવા શક્ય તે કરવામાં આવે છે.

૨. પાલીતાણા :

શ્રી પવિત્ર શેત્રુંજય ગીરીરાજ ઉપર જીર્ણોદ્ધારનું કામ ચાલે છે. સં. ૨૦૨૬ ની સાલમાં જીર્ણોદ્ધારકામમાં રૂ. ૩,૨૬,૭૦૦-૦૦ આશરે ખર્ચ થયેલ છે. અત્યાર સુધીમાં રૂ. ૨૬,૦૦,૦૦૦-૦૦ આશરે ખર્ચ થયેલ છે.

૩. જુનાગઢ :

૧. શ્રી. ગીરનારજી ઉપર જીર્ણોદ્ધારનું કામ ચાલુ છે. તેમાં સં. ૨૦૨૦ થી સં. ૨૦૨૬ સુધીમાં શ્રી નેમીનાથ ભગવાનની ટુંકનાં દેરાસરોનું જીર્ણોદ્ધારનું કામ થઈ ગયેલ છે. તેમાં આશરે ખર્ચ રૂ. ૨,૬૩,૬૦૦-૦૦ થયેલ છે. હાલ શ્રી વસ્તુપાળ તેજપાળનાં દેરાસરોના જીર્ણોદ્ધારનું કામ ચાલુ છે.

૨. ગીરનાર ઉપર રહેવાની સગવડ વધારવાની જરૂર હોવાથી એક ધર્મશાળા નવીન બાંધવા વિચારેલ છે.

૪. તારંગા :

૧. શ્રી તારંગા તીર્થ ઉપરના દેરાસરોના જીર્ણોદ્ધારના કામે અત્યાર સુધીમાં આશરે રૂ. ૧૧,૨૧,૦૦૦-૦૦ અગીયાર લાખ એકવીસ હજાર ખર્ચ થયેલ છે. તેમજ દેરાસરો સાફસુદ્ધી કરી તેના ઉપર હવામાનની અસર ઓછી થાય તે માટે એક સંરક્ષક પ્રવાહી લગાડવામાં આવ્યું છે. જીર્ણોદ્ધારમાં મૂર્તિકામ ચાલુ છે. પરંતુ કુશળ કારીગરોના અભાવને લીધે તે કામ હજી બે એક વર્ષ ચાલવા સંભવ છે.

૨. દિન-પ્રતિદિન યાત્રિકોની સંખ્યા વધતી જાય છે. સં. ૨૦૨૫ ની સાલમાં ૧૦૦૦૧ યાત્રિકો આવેલ જ્યારે સં. ૨૦૨૬ ની સાલમાં ૭૨૮૨૪ યાત્રિકો આવ્યાં હતાં.

૩. ધર્મશાળાની સગવડો વધારવાની જરૂર હોવાથી, જુની ધર્મશાળાને સુધરાવી વધુ સગવડતાવાળી કરવાનું કામ હાથ ધરવામાં આવ્યું છે.

૫. કુંભારીયાજી :

૧. કુંભારીયાજીમાં વિજળીકરણ કરવામાં આવ્યું છે અને પાણીનો પુરવઠો મળે તે માટે મોટર પંપ મુકવાનું કામ વિચારણામાં છે.

જેન સમાચાર

૭૬

૨. યાત્રિકોની સુવિધા વધારવા પુરતી સગવડતાવાળી એક નવીન ધર્મશાળા બાંધવાનું કામ શરૂ કરેલ છે. ખર્ચનો અંદાજ રૂ. ૧,૫૦,૦૦૦-૦૦ હોદ લાખ છે.

૬. શેરીસા :

શેરીસામાં પાણીની તંગી રહેતી હતી અને પાણી પણ સ્વાદમાં ખારાશ પડતું હતું. યાત્રિકોની સંખ્યા વધતી જતી હોઈ, પાણીની મુશ્કેલી ના રહે તે માટે એક બોરીંગ ૩૫૦ ફુટ ઊંડું કરી, વિજળી અને મોટર પંપ સુકવામાં આવ્યો છે. આ બધાનો ખર્ચ રૂ. ૪૩,૦૦૦-૦૦ ત્રેતાલીસ હજાર થયો છે. પાણીની હવે પુરતી સગવડ થઈ છે.

૭. સાહી :

શ્રી રાણપુરમાં વિજળીકરણનું કામ ચાલુ કરેલ છે જે ચારેક માસમાં પુરું થવા સંભવ છે.

રાણપુરજીના તીર્થનો પ્રભાવ દિન પ્રતિદિન વધતો જાય છે. અને ધાર્મિક ઉત્સવો પણ સારા પ્રમાણમાં શરૂ થયા છે. ત્યાં એક આખ્યાન હોલની જરૂર હોઈ, તે બંધાવવા વિચારણા ચાલે છે.

૮. મક્ષીજી :

શ્રી મક્ષીજીમાં ભોજનશાળાનું કામ ચાલુ છે. સં. ૨૦૨૯ની સાલ સુધીમાં રૂ. ૬૬૦૦૦-૦૦ છાંસક હજાર આશરે ખર્ચ થયેલ છે. ચાલુ સાલે કામ પુરું થવા સંભવ છે.

મક્ષીજી તીર્થ અંગે દીગંબર સાથે ચાલતા ઝઘડામાં હીસ્ટ્રીકટ તથા હાઈકોર્ટમાં આપણા લાભમાં ફેસલાઓ આવેલા. તે ઉપર દીગંબરોએ સુપ્રીમ કોર્ટમાં અપીલની દીવ ફેર અપીલની માંગણી કરી હતી તે નામંજુર થઈ છે.

૯. ઇસરી :

શ્રી સમેતશિખરજી તીર્થ અંગે દીગંબરો સાથે ચાલતા દાવામાં આપણા પુરાવો પુરો થયો છે અને દીગંબરોના પુરાવાનું કામ ચાલે છે. બિદ્વારમાં અશાંતિના લીધે તે કામગીરી મુદત તા. ૧૬-૪-૭૪ ની પડી છે. દીગંબરોનો પુરાવો પુરો થયા પછી સરકાર તરફથી પુરાવો રજુ થશે. પુરાવાનું કામ એક અઠવાડિયાનું બાકી ગણાય. ત્યાર પછી દલીલો થશે. એકંદર એક મહીનામાં પુરું થવા સંભવ છે.

૧૦. જનરેલ :

૧. ભારત સરકાર ઈન્કમટેક્સ એક્ટ સુધારવા માંગે છે. આ બીલ મંજુર થાય તો ટ્રસ્ટોને ઘણું નુકશાન થાય. આ બીલનો ભેરદાર વિરોધ કરવામાં આવેલ છે.

૨. ગુજરાત રાજ્યે હાલના ટ્રસ્ટ એક્ટમાં ઘણા સુધારા સુચવી ચેરીટી કમીશનરને વિશાળ સત્તાઓ કે જે સીવીલ કોર્ટને હતી તે આપવા બદલનું બીલ રજુ કર્યું છે. તેમ થાય તો ટ્રસ્ટીઓને કામ કરવામાં ઘણી મુશ્કેલીઓ ઉભી થાય અને યોગ્ય ન્યાય મેળવવો મુશ્કેલ પડે. આ બીલનો પણ પેઢી તથા બીજા ટ્રસ્ટો તરફથી વિરોધ કરવામાં આવ્યો છે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

વિદ્યાર્થી ગૃહપ્રદેશ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના મુખ્ય અધ્યક્ષી, અમદાવાદ, વડોદરા, વલ્લભ વિદ્યાનગર, પૂના, અને ભાવનગરમાં વિદ્યાર્થીગૃહો છે. એસ. એસ. સી. કે સમાન કક્ષાની પરીક્ષા ઉત્તીર્ણ કરી ઉચ્ચ અભ્યાસ કરનાર શ્રેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થીને હાખલ કરવામાં આવે છે. દરેક સ્થળના વિદ્યાર્થીગૃહ માટે અલગ અરજીપત્રક છે. દરેક સ્થળના અરજીપત્રકની કિંમત એક રૂપિય છે. ટપાલદ્વારા અરજીપત્રક મંગાવનારે અરજીપત્રકનો એક રૂપિય અને ટપાલ ખર્ચના ૩૫ પૈસા મળી રૂ. ૧-૩૫ ની ટપાલની ટિકીટો મોકલવા ઉપરાંત જે સ્થળનું અરજી પત્રક જોઈતું હોય તે સ્થળ અંગે સ્પષ્ટતા કરવી જરૂરી છે. અરજી પત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી તારીખ ૫ મી જૂન છે.

ઉચ્ચ શિક્ષણ માટે સહાય :

એસ. એસ. સી. કે સમાન કક્ષાની પરીક્ષા પછી કોલેજમાં અભ્યાસ કરનાર શ્રેતામ્બર મૂર્તિ પૂજક જૈન વિદ્યાર્થીઓ/વિદ્યાર્થીનીઓને શ્રી સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી ઉચ્ચ અભ્યાસ શિષ્યવૃત્તિ ટ્રસ્ટ ફંડમાંથી પૂરક આર્થિક સહાય ટ્રસ્ટ યોજનાના નિયમાનુસાર લેવાનું આપવામાં આવે છે. તે માટેનું નિયત અરજી પત્રક ૫૦ પૈસાની ટપાલ ટિકીટ મોકલવાથી મળશે. અરજી પત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી તા. ૨૦ મી જૂન છે. આ ફંડમાંથી સહાય લેવા માટે અરજી કરનારે એસ. એસ. સી. પરીક્ષા સંસ્કૃત કે અથવા માગધી સાથે ઓછામાં ઓછા ૪૫% માર્ક્સ મેળવી પસાર કરેલ હોવી જોઈએ.

માધ્યમિક શિક્ષણ અંગે સહાય :

માધ્યમિક શિક્ષણ (ધોરણ ૮ થી ૧૧) માટે શ્રી સારાભાઈ મગનભાઈ મોદી લેન સ્કોલરશિપ ફંડમાંથી શ્રેતામ્બર મૂ. પૂજક જૈન વિદ્યાર્થીઓ-વિદ્યાર્થીનીઓને લેવા આપવા માટેનું નિયત અરજી પત્રક ૨૫ પૈસાની ટપાલ ટિકીટો મોકલવાથી મળશે. અરજી પત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી તા. ૨૦ મી જૂન છે.

કન્યા છાત્રાણ્ય શિષ્યવૃત્તિ :

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય દર વર્ષે ઉચ્ચ શિક્ષણ લેતી શ્રેતામ્બર મૂ. પૂજક બહેનોને શિષ્યવૃત્તિ આપે છે. અરજી પત્રકની કિંમત પચાસ પૈસા છે. ટપાલ દ્વારા મંગાવનારે પચીસ પૈસા વધારે મોકલવા અરજી પત્રક સ્વીકારવાની છેલ્લી તા. ૨૦ મી જૂન છે.

ઉપરોક્ત સર્વે અરજી પત્રકો શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગષ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ, મુખ્ય-૩૧. ઉપર આવેલ કાર્યાલયેથી મળશે.

ATMANAND PRAKASH

Kogal Mo. B. V. 31

ખાસ વસાવવા જેવા કેટલાક અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો

૧ હસુદેવ હિણ્ડી-દ્વિતીય અંશ	૧૦-૦૦
૨ વૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૬ દ્વો	૨૦-૦૦
૩ ત્રિપદિશ્લોકાપુરુષચરિત- મહાકાવ્યમ્ ભા. ૨, પર્વ ૨, ૩, ૪ (મૂળ સંસ્કૃત)	પુસ્તકાકારે ૧૫-૦૦
૪. " " પ્રતાકારે	૧૫-૦૦
૫ દ્વાદશાર નયચક્રમ્	૪૦-૦૦
૬ સમ્મતિતર્કમહાણવાવતારિકા	૧૫-૦૦
૭ તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રમ્	૧૫-૦૦
૮ પ્રવંધપંચશતી	૧૫-૦૦
૯ સ્ત્રીનિર્વાન કેવલિભુત્તિપ્રકરણે	૬-૦૦

અંગ્રેજી ગ્રંથો

1 Anekantvada by H. Bhattacharya	3-00
2 Shree Mahavir Jain Vidyalaya Gyavarna Mahotsava Granth	35-00

ગુજરાતી ગ્રંથો

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૨૦-૦૦
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	૧૦-૦૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૪-૦૦
૪ કાવ્ય સુધાકર	૨-૫૦
૫ આદર્શ જૈન સીરતનો ભા. ૨	૨-૦૦
૬ કથારત્ન કોષ ભા. ૧	૧૨-૦૦
૭ કથારત્ન કોષ ભા. ૨	૧૦-૦૦
૮ આત્મ વલ્લભ પૂજા સંગ્રહ	૩-૦૦
૯ આત્મ કાન્તિ પ્રકાશ	૧-૫૦
૧૦ જ્ઞાન પ્રદીપ ભા. (૧ થી ૩ સાથે)	૧૦-૦૦
સ્વ. આ. વિજયકેસુરસૂરિજી રચિત	
૧૧ ધર્મ કૌશલ્ય	૨-૦૦
૧૨ અનેકાન્તવાદ	૨-૦૦
૧૩ નમસ્કાર મહામંત્ર	૨-૦૦
૧૪ ચાર સાધન	૨-૦૦
૧૫ ભગવાન મહાવીર યુગના ઉપાસકો	૨-૦૦
૧૬ જાણ્યું અને જોયું	૨-૦૦
૧૭ સ્વાદ્વાદમંજરી	૧૫-૦૦
૧૮ ભ. મહાવીર યુગનાં ઉપાસિકાઓ	૨-૦૦

નોંધ : સંસ્કૃતમાં ૧૦ ટકા અને ગુજરાતીમાં તથા અંગ્રેજીમાં ૧૫ ટકા કમિશન કાપી આપવામાં આવશે. પોષ્ટ ખર્ચ અલગ. આ અમૂલ્ય ગ્રંથો વસાવવા ખાસ બહામણ છે.

: લખો :

શ્રી જેન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર

તાંત્રી : ખીમચંદ આંપરી શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તાંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જેન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

પુસ્તક : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર.